

РЕШЕНИЕ

№ 5800

гр. София, 13.09.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 29 състав,
в публично заседание на 12.06.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Красимира Милачкова

при участието на секретаря Петя Кръстева, като разгледа дело номер **10687** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на Т. С. С. против уведомително писмо изх. № 02-020-6500/3618/02.10.2011г., издадено от изпълнителния директор на Държавен фонд «Земеделие» - Разплащателна агенция (ДФЗ – РА). Ответникът чрез процесуалния си представител оспорва жалбата като неоснователна.

След като обсъди доводите на страните и приетите по делото доказателства и взе предвид определение № 11562/20.09.2012г. по адм. д. № 10059/2012г. на Върховния административен съд, IV отделение, съдът в настоящия състав приема следното от фактическа и правна страна.

Жалбата е допустима, като подадена в срок от лице, което има правен интерес от оспорването и срещу акт, подлежащ на оспорване. Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Жалбоподателят е подал за кампания 2010 г. заявление за единно плащане на площ У. 02/220610/58003, като е кандидатствал по Схемата за единно плащане на площ /СЕПП/ и по схемата Плащания на земеделски стопани за природни ограничения в планинските райони (НР2). Същият е депозирал пред ДФЗ-РА две заявления за подпомагане с дати 29.04.2010г. (л.23-л.25 от делото) и 07.06.2010г. (л.39- л.41 от делото). В текста и на двете заявления е инкорпорирана декларация на кандидата, че е запознат с условията на схемите и мерките и приема правилата им. Използваните поземлени парцели са посочени от жалбоподателя към заявленията за

подпомагане по двете схеми и са 49 броя, находящи се в землището на Варовник и Голямо Буково, с обща площ от 198, 82 ха.

С оспорения в настоящото съдебно производство акт е отказано изцяло подпомагане по СЕПП и НР2 и са наложени санкции за бъдещ период. без конкретни посочени фактически и правни основание за отказа. От таблиците в УП се установява, че е приета за недопустима заявената площ в размер общо на 110,41 ха и по двете схеми - СЕПП и НР2, представляваща 100 % наддеклариране по правилата на чл.58 от Регламент (ЕО) 1122/2009 на Комисията от 30 ноември 2009 година за определяне на подробни правила за прилагане на Регламент (ЕО) № 73/2009 на Съвета относно кръстосано спазване, модуляция и интегрираната система за администриране и контрол по схемите за директно подпомагане на земеделски производители, предвидени за посочения регламент, както и за прилагане на Регламент (ЕО) № 1234/2007 на Съвета относно кръстосано спазване по предвидената схема за подпомагане на лозаро-винарския сектор (Регламент 1122). От приложените в преписката писмени доказателства не се установява, какви са конкретните мотиви в случая площите да бъдат счестени за недопустими и какви са били причините да бъде отказано подпомагане.

Процесното УП обективира отказ за плащане по направеното с общото заявление по образец искане. Плащанията се извършват по реда на Глава четвърта от Закона за подпомагане на земеделските производители (ЗПЗП). Удовлетворяването на искане за плащане се извършва чрез превод на съответната сума по сметка на заявителя. Ако бъдат констатирани при извършваните проверки обстоятелства, които са пречка за изплащане на субсидията или за прилагане на санкции, субсидия не се изплаща. Във всяка от тези хипотези специалният закон не предвижда обективирание на административния акт в конкретна форма. Когато сумата е отказана, административният акт представлява по естеството си отказ за плащане на субсидия и/ или финансова санкция. Крайният акт в това производство намира външен израз във фактическите действия – превод на сума или непревеждането ѝ, а в писмена форма заявителят се уведомява за предприетите по заявлението му действия на РА с УП от вида на процесното. Поради това, самото УП обективира административния акт, постановяван по съответното заявление.

Със заповед № РД-09-1166/20.12.2006г. на министъра на земеделието и горите Държавен фонд „Земеделие“ (ДФЗ) е акредитиран за единствена разплащателна агенция за Република България за прилагане на Общата селскостопанска политика на Европейския съюз (О. на ЕС). Акредитацията е възстановена със заповед № РД-09-863/25.11.2008г. на министъра на земеделието и храните, публикувана в Неофициалния раздел на ДВ бр. 108/19.12.2008 г.

Съгласно императивната норма на чл. 30 и сл. от ЗПЗП, РА осъществява функциите си въз основа на Интегрирана система за администриране и контрол (И.). Видно от регламентацията на ЗПЗП (чл.30, ал.2 и чл.31) и нормите на общностното право, И. е комплексна автоматизирана система, която след съответните изчисления генерира като крайни актове УП, с които се признават и изчисляват сумите по заявените от съответното лице схеми и мерки за подпомагане или се намалява или отказва изплащането им поради различни причини, заложили в нормативната уредба. Жалбоподателят е земеделски стопанин по смисъла на §1, т. 23 от Допълнителната разпоредба (ДР) на ЗПЗП.

По делото са приети две заключения на съдебно-агрономическа експертиза, изготвени

съответно първото - от агроном, а второто по искане на ответника – от геодезист, които съдът в настоящия състав възприема като компетентни и обективни.

Установява се от първото заключение, че на процесните парцели са направени две кръстосани проверки, първата - след приключване на кампанията за заявяване, за застъпване на парцели и за разцепване на физически блокове, втората - след като Министерство на земеделието и храните (МЗХ) е предоставило т. нар. специализиран слой "Площи в добро земеделско състояние" за кампания 2010 г. на ДФЗ - РА с писмо рег. инд. № 13-6185/21.06.2011 г. Резултатите от тях не могат да са еднакви поради различията и целите на проверките -първата е за застъпване на парцелите, а втората за прилагането на добрите земеделски практики, т.е спазване на национален стандарт 4.2 и Наредба № 5/10.03.2010 г. за условията за допустимост за подпомагане на земеделските парцели по схеми за плащане на площ и за общите и регионални критерии за постоянни пасища (Наредбата). С процесното УП писмо се отказва финансово подпомагане поради несъответствия с изискванията за подпомагане на площите, подробно описани в заключението, с общ размер на недопустимите площи 110,41 ха. Последните са счестени за недопустими за подпомагане, тъй като след направената проверка на допустимия слой (СИЗП 2010 г.) в МЗХ се оказват или горски територии, или непочистени от храстова и дървесна растителност, поради което е отказано подпомагане.

След направената проверка и оглед на място на процесните пасища на 04.03.2013 г. вещото лице установило, че към този момент всичките площи са почистени от нежеланата храстова и дървесна растителност. Изрязаната храстова и дървесна растителност е изсъхнала и събрана на купчини, което показва, че почистването е извършено предишни години, а не през стопанската 2012-2013 г. Коя точно от предходните, вещото лице не може да посочи. Аерофото снимките, приложени по делото (черно-бели и цветни) показват, че има непочистена тревна и дървесна растителност в пасищата, което най-вероятно са купчините изрязана растителност, която не е изнесена извън процесните площи. Поради големия обем на изрязаната нежелана растителност и липса на физическа възможност на бениефициента тази дейност да се извърши в кратки срокове, част от нея още се намира в пасищата. Изгарянето ѝ не е допустимо, предвид чл. 16, ал.4 от Наредбата. Вещото лице посочва и, че към момента на огледа площите съответстват на останалите изисквания на Наредбата. Специализираният слой за 2010г. е изготвен от аерофото снимки, придобити от МЗХ на база договор № РД 51-107/18.08.2010 г., сключен между МЗХ и консорциум „ГМК“, С. за извършване на услуга с предмет: "Актуализация на цветна цифрова ортофотокарта на страната" - в периода 2010-2011 г. Установени са цели 3 парцела годни за подпомагане, 10 парцела изцяло недопустими и части от 36 парцела недопустими за подпомагане. Общият размер на определените като недопустими площи представлява според вещото лице 55,53% от заявените. С оглед правилата на чл.58 от Регламент 1122, съдът в настоящия състав приема, че тази констатация не променя възприетата от административния орган констатация за над 50 % наддеклариране, а настоящето състояние на площите е ирелевантно за спора, който се отнася до състоянието им през стопанската 2010г.

Второто заключение съдържа аналогични констатации – че площи с общ размер 110,41 ха съдържат дървета и храсти и поради това са счестени негодни за подпомагане. Вещото лице посочва и, че за парцел 15816-8-1-2, площта определена като недопустима за подпомагане от дешифриране на самолетното изображение

2010г. е потвърдена и от теренна проверка на дата 07.02.2011 г. в землището на [населено място], тъй като не отговаря на изискванията за добро земеделско състояние. Процентът на наддеклариране е установената недопустима площ за подпомагане (наддекларираната площ) разделена на установената площ, или $110.41:88.41 = 124.88\%$ - приема се за 100% (над 50%); санкционираната площ е равна на установената. Както беше посочено по-горе, в тази хипотеза съгласно чл.58 от Регламент 1122 не се изплаща субсидия за годината и се налага санкция за бъдещ период до сума, равна на сумата, отговаряща на наддекларираната площ, през следващите 3 години.

При така установените обстоятелства жалбата е неоснователна. Както беше посочено по-горе, ДФЗ е акредитиран за единствена РА за Република България за прилагане на Общата селскостопанска политика на Европейския съюз /чл.11а от закона за подпомагане на земеделските производители/. Разплащателна агенция, съгласно §1, т.13 от ДР на ЗПЗП е специализирана акредитирана структура за приемане на заявления, проверка на условията и извършване на плащания от Европейските земеделски фондове и за прилагане на пазарни мерки, включително интервенция на пазарите на земеделски продукти, по правилата на законодателството на Европейския съюз. Акредитацията, според § 1, т. 15 от ДР на ЗПЗП, е "процедура по признаване на статут на Разплащателна агенция от национален компетентен орган въз основа на оценка на възможностите за администриране и осчетоводяване на средствата от Европейските земеделски фондове съгласно законодателството на Европейския съюз", и в случая е осъществена с цитираните по-горе заповеди. За изпълнение на своите функции разплащателната агенция следва да поддържа и използва Интегрираната система за администриране и контрол /И./, на основание чл. 30 и сл. от ЗПЗП. И. от своя страна е комплексна автоматизирана система, която след съответните изчисления генерира като крайни актове уведомителните писма, с които се признават и изчисляват сумите по съответната мярка/ схема или се намаляват или отказва изплащането им поради различни причини, заложили в нормативната уредба на схемите за подпомагане /късно деклариране, грешки, застъпване на заявки, неспазване на изискванията за добро земеделско и екологично състояние или наддеклариране на допустими за подпомагане площи/. Жалбоподателят е земеделски стопанин по смисъла на §1, т.23 от ДР на ЗПЗП. Същият не ангажира доказателства да е изпълнил условията, при които възниква правото на подпомагане. Макар административният орган по общото правило на чл.170, ал.1 АПК да носи доказателствената тежест да установи законосъобразността на оспорения акт, то това не изключва задължението на заявителя да докаже, че отговаря на всички условия и изисквания за подпомагане. Това е така, тъй като финансирането на дейностите в рамките на Общата селскостопанска политика не се предоставя по право на всеки земеделски производител; обратно, последният с подаването на заявление за подпомагане има задължението да докаже пред РА, че е изпълнил своевременно всички изисквания за получаване на съответния вид субсидия, за всяка стопанска година поотделно. Ирелевантно в тази връзка е обстоятелството, че впоследствие площите са приведени в изискуемия вид, както и притежаваната техника, съответно - затрудненията, свързани с постигането на това съответствие с всички изисквания. Само последното предполага правото на субсидия, а не фактът на стопанисване на земята.

Предвид изложеното и като провери законосъобразността на акта по реда на чл.168

АПК съдът в настоящия състав намира, че УП е издадено от компетентен орган и в установената форма, без допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила; същото е в съответствие с материалноправните разпоредби и целта на закона. С оглед изхода на делото разносните остават за жалбоподателя така, както са направени и следва да бъде уважено своевременно направеното от страна на ответника искане за възстановяване на разносните и юрисконсултско възнаграждение. Последното съдът определя в размер на 150 лв. на основание чл.7, ал.1, т.4 от Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. Направените разноси от ответника за възнаграждение на вещо лице са в общ размер на 170 лева.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Т. С. С., с ЕГН [ЕГН], против уведомително писмо изх. № 02-020-6500/3618/02.10.2011г. на изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие” – Разплащателна агенция.

ОСЪЖДА Т. С. С., с ЕГН [ЕГН], да заплати на Държавен фонд „Земеделие” – Разплащателна агенция сумата 320 (триста и двадесет) лева – разноси по делото.

Решението подлежи на касационно оспорване в 14-дневен срок от съобщаването му, пред Върховния касационен съд.

Съдия: